

dis, sündis se, et ühhe Järaeli naese poeg
felle isst agga Egiptusse; ma mees olli,
wäliaminnes leriisse hakkas ühhe Järaeli
mehhega riidema: seäl ridus teotas sesam-
ma Egiptusse mehhe poeg Jehowa nimi-
me, ja wandus sedda ärra. Meed, kes
sedda pahha luggu kuulsid, wistid tedda
Mosesse iure, se käskis tedda wahhi alla
panna, senni kui sest asiast Jehowa suust
pidi sama selletust. Sedda sai ka Mo-
ses; sest Jummal käskis sedda wandujat
leri tahha toia, ja sedda kirowidega sur-
nuks wissata. Nenda kui Jehowa ou-
felle wandujaga käsknud tehha, nenda teg-
gid ka Järaeli rahwas; nemmad wistid
sedda kurtateggiat wälja leri tahha, ja
wiskasid tedda kirowidega furnuks.

Neljandast Mosesse Ramatust.

Jesil aastal pärast sedda kui Järaeli
rahwas ollid Egiptusse; maalt ärra-
tulnud

tulnud, hakkasid nemmad Jummalale mää-
rusest ärraminema tee peäle siina male,
mis Jummal neile olli tootanud. Agga
seäl tee peäl sündis monda, mis ei olnud
Jummalale mele pärrast. Kui rahwas agga
kolme päwa teed said tee peäl käinud, jub-
ba nemmad siis hakkasid Jummalale wasto-
nurrisema; sest siis tuli ka Jummalale
nuhtlus sesugguse pahha rahwa peäle; tulo-
loke hakkas nende seas põllema, ja nende
leri wimist otsa laggedaks teggema. Kui
rahwas sedda said nähha, hakkasid nemi-
mad Mosesi palluma, et se pidi jälle
Jummalat nende pärrast palluma, et se
nuhtlus neist jädaks seisma. Moses teggi
nenda, kui rahwas ta käest ollid pallu-
nud; ta pälwe peäl jäi tulloke seisma, et
ta mitte emale ei läinud.

Seälsammas hakkas se alwa rahwa
felts, mis Järaeli rahwaga olli Egiptusse
maalt ka ärratunud, ka Jummalale wasto-